

7.11.2011

B7-0571/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatavate küsimuste B7-0639/2011 ja B7-0640/2011 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Durbanis toimuv kliimamuutuste konverents (COP 17)

Karl-Heinz Florenz

fraktsiooni PPE nimel

Dan Jørgensen

fraktsiooni S&D nimel

Corinne Lepage

fraktsiooni ALDE nimel

Bas Eickhout

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Bairbre de Brún

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon Durbanis toimuva kliimamuutuste konverentsi (COP 17) kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja selle Kyoto protokoll,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 2007. aasta Bali kliimamuutuste konverentsi tulemusi ja Bali tegevuskava (otsus 1/COP 13),
- võttes arvesse Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembril 2009. aastal toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi (COP 15) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 5. konverentsi (COP/MOP 5) ning Kopenhaageni kokkulepet,
- võttes arvesse Mehhikos Cancúnis 29. novembrist 10. detsembrini 2010. aastal toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 16. konverentsi (COP 16) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 6. konverentsi (COP/MOP 6) ning Cancúni kokkuleppeid,
- võttes arvesse eelseisvat ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 17. konverentsi (COP 17) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 7. konverentsi (COP/MOP 7), mis peetakse Lõuna-Aafrikas Durbanis 28. novembrist 9. detsembrini 2011,
- võttes arvesse 2008. aasta detsembris vastu võetud ELi kliima- ja energiapaketti,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi¹,
- võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil², 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP 15) tulemuste kohta³ ja 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni Cancúnis toimuva kliimamuutuste konverentsi kohta⁴,
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitud ELi tulevaseks integreeritud kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks” kohta⁵,
- võttes arvesse komisjoni valget raamatut „Kliimamuutustega kohanemine: Euroopa

¹ ELT L 8, 13.1.2009, lk 3.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0089.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0019.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2010)0442.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0042.

tegevusraamistik” (KOM(2009)0147) ja oma 6. mai 2010. aasta resolutsiooni selle kohta¹ ning valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 9. mai 2011. aasta eriaruannet taastuvate energiaallikate ja kliimamuutuste leevendamise kohta²,

- võttes arvesse oma 11. mai 2011. aasta resolutsiooni komisjoni rohelise raamatu „Metsade kaitse ja metsateave ELis: metsade ettevalmistamine kliimamuutusteks“ kohta³,
 - võttes arvesse nõukogu 14. märtsi 2011. aasta järeldusi Cancúni konverentsi järelmeetmete kohta ning majandus- ja rahandusministrite nõukogu 17. mai 2011. aasta järeldusi kliimamuutuse kohta,
 - võttes arvesse otsuseid, mis võeti vastu ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste kümnendal konverentsil (COP 10), eelkõige COP 10 (2010. aasta) otsust geoinseneriteaduse kohta,
 - võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja komisjoni 20. detsembri 2005. aasta ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika küsimuses: „Euroopa konsensus”, eriti selle punkte 22, 38, 75, 76 ja 105⁴,
 - võttes arvesse 29. juunil 2011. aastal avaldatud Ühendkuningriigi parlamendi alamkoja keskkonnauditi komisjoni aruannet „Ühendkuningriigilt välisriikidele antud abi mõju keskkonnakaitsele ning kliimamuutusega kohanemisele ja selle leevendamisele”,
 - võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni, milles sätestatakse aastatuhande arengueesmärgid kui rahvusvahelise üldsuse poolt vaesuse kaotamiseks ühiselt kehtestatud eesmärgid,
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2009. aasta järeldusi keskkonnaaspektide arengukoostöösse integreerimise kohta,
 - võttes arvesse 25.–29. mai 2009. aasta Nairobi deklaratsiooni kliimamuutuse vastu võitlemise Aafrika protsessi kohta,
 - võttes arvesse 27. septembril 2011 nõukogule esitatud küsimust Durbani kliimamuutuste konverentsi (COP 17) kohta (O-000216/2011 – B7-0639/2011) ja 27. septembril 2011 komisjonile esitatud küsimust Durbani kliimamuutuste konverentsi (COP 17) kohta (O-000217/2011 – B7-0640/2011),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et teaduslikud andmed näitavad ülekaalukalt kliimamuutuse ja selle mõjude olemasolu, mis muudab hädavajalikuks tegutsemise rahvusvahelisel tasandil, et tulla toime 21. sajandi (ja järgnevate sajandite) ühe peamise probleemiga;

B. arvestades, et üldiseks eesmärgiks peab jääma õiguslikult siduv rahvusvaheline kokkulepe

¹ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 115.

² <http://srren.ipcc-wg3.de/report>

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2011)0226.

⁴ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

kooskõlas ühise, kuid erineva vastutuse põhimõttega, mille kohaselt tunnustatakse arenenud riikide juhtrolli ning oodatakse arenguriikidelt võimetekohast panust;

- C. arvestades, et Kopenhaageni kokkuleppe alusel tehtud ning Cancúni kokkulepetes vormistatud lubadused ja kohustused ei ole piisavad, et saavutada üldine eesmärk piirata ülemaailmse keskmise maapinnatemperatuuri tõusu 2 Celsiuse kraadini (nn 2 °C eesmärk);
- D. arvestades, et komisjoni tegevuskavas üleminekuks konkurentsivõimelisele vähese CO₂-heitega majandusele aastaks 2050, milles seatakse pikaajalised eesmärgid, kinnitatakse veel kord ELi eesmärki vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2050. aastaks 80–95%, et hoida kliimamuutus alla 2 °C, jõudes samas järeldusele, et aastani 2050 tuleb 80% vähendamisest saavutada ELi-siseselt;
- E. arvestades, et on oluline tugevdada usaldust ja läbipaistvust, mis taastati COP 16 konverentsil Cancúnis, et säilitada aktiivne poliitika, mida on vaja konkreetsete eesmärkidega ulatusliku rahvusvahelise kokkuleppe saavutamiseks ja vastavateks poliitilisteks meetmeteks;
- F. arvestades, et Cancúni kokkulepped õhutavad arenenud riike veelgi suurendama oma heitkoguste vähendamise eesmärke, eesmärgiga vähendada oma kasvuhoonegaaside koguheitel tasemele, mis vastab valitsustevahelise kliimamuutuste rühma neljandas hindamisaruandes 2020. aastaks püstitatud eesmärgile 25–40% võrrelduna 1990. aasta tasemetega;
- G. arvestades, et üksnes selleks, et saavutada 2 °C eesmärk 50% tõenäosusega, peavad arenenud riigid kollektiivselt vähendama oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid määral, mis jääb valitsustevahelise kliimamuutuste rühma neljandas hindamisaruandes 2020. aastaks püstitatud eesmärgi (25–40% võrreldes 1990. aasta tasemetega) ülemisse ossa;
- H. arvestades, et tuleb arvesse võtta viimaste aastakümnete radikaalseid muutusi geopoliitilises maailmas, mille tulemusena on mõnedest arenguriikidest kujunenud majanduslikus ja poliitilises plaanis arvestatavad riigid, ja see on toonud kaasa uue võimu- ja mõjutasakaalu, uued rollid ja uued kohustused;
- I. arvestades, et Euroopa riigid on silmitsi otsustavate valikutega, et säilitada edaspidi oma jõukus ja turvalisus, ja arvestades, et liikumise siseriikliku kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi suunas, mis on kooskõlas ELi kliimaeesmärkidega, saab ühendada elutervema majanduse ning roheliste töökohtade ja innovatsiooni suurenemisega;
- J. arvestades, et vastavalt mõnele hinnangule moodustavad naised 70% kogu maailma vaestest, töötavad kaks kolmandikku tööajast, kuid omavad vähem kui 1% varast ja neil on seetõttu keerulisem kliimamuutusega kohaneda ning nad on kliimamuutuse ees kaitsetumad;
- K. arvestades, et Cancúni kokkulepete artiklis 7 rõhutatakse, et „sooline võrdõiguslikkus ja naiste ning põliselanike tõhus osalemine on oluline kõikide kliimamuutuse tahkudega seotud tulemuslike meetmete jaoks”;

- L. arvestades, et maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse (LULUCF) kohta ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel aruandmise ja LULUCFi kohta Kyoto protokollil alusel aruandmise vahel eksisteerivad olulised erinevused ulatuses, struktuuris ja kujunduses, mis õõnestab osaliste jõupingutusi kliimamuutuse leevendamiseks;
- M. arvestades, et aruandlus „metsa majandamise” kohta, millest on põhjustatud enamik LULUCFi valdkonna heitkoguseid, on Kyoto protokollil alusel vabatahtlik;
- N. arvestades, et Maailmapanga 2010. aasta arenguaruandes esitatud hinnangute kohaselt moodustavad kliimamuutuse mõju leevendamise ja sellega kohanemise lisakulud vaestes riikides 2030. aastaks kokku 170–275 miljardit USA dollarit aastas;
- O. arvestades, et kliimamuutust käsitlev mis tahes kokkulepe peaks võtma arvesse nii rahvusvahelisel tasandil (aastatuhande arengueesmärgid ja abi tõhusust käsitlev Pariisi deklaratsioon) kui ka siseriiklikul tasandil (riiklikud kohanemiskavad) käimasolevaid arenguprotsesse;
- P. arvestades, et ELi abi peaks aitama arenguriikidel järk-järgult loobuda suure süsinikuheitega arenguteest ja rajada vähese süsinikuheitega infrastruktuuri, ning arvestades, et ELi abi peaks ühtlasi toetama kohaliku majanduse arengut, keskkonnahoidlikke töökohti ja vaesuse vähendamist ega tohi olla seotud ELi ettevõtete osalemisega või mõeldud nende rahaliseks toetamiseks;
- Q. arvestades, et Maailmapanga praegune fossiilkütustest energia tootmise toetamiseks ette nähtud laenude maht peab olema kooskõlas kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgiga;
- R. arvestades, et parlamendiliikmed, eeskätt arenguriikide parlamentides, saavad võtta ja peaksid võtma selle eesmärgi saavutamisel juhtrolli, tagades valitsuste aruandluskohustuse täitmise ja tulemuslikkuse ning moodustades olulise teadmusliku ühenduslüli kõigi osaliste vahel, sest mõlemad aspektid on riigi kliimamuutusele vastupidavuse tagamiseks olulised;
- S. arvestades, et olemasolevad rahastamismehhanismid on keerukad ja killustunud; arvestades, et enamik rahastajariike ei ole pidanud kinni kohustusest eraldada 0,7% kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid; arvestades, et ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni rahastamismehhanismid sõltuvad rahastajariikide vabatahtlike sissemaksete laekumisest;
- T. arvestades, et raadamise jätkuvaks vähendamiseks on vaja tingimata parandada metsahaldust; arvestades, et kliimaläbirääkimistel tuleb võtta arvesse varasemaid jõupingutusi raadamise ja metsa seisundi halvenemise probleemide lahendamiseks, nagu ELi FLEGT-tegevuskava, mille eesmärk on võidelda ebaseadusliku metsaraie vastu tõhusa metsahalduse abil;
- U. arvestades, et usaldusväärse ja läbipaistva rahastamissüsteemi tagamiseks tuleks luua kõigi kohanemismeetmete rahastamiseks ette nähtud vahendite ühine järelevalvesüsteem;

Peamised eesmärgid

1. nõuab tungivalt, et osapooled tagaksid ulatusliku, rahvusvahelise, õiglase, ambitsioonika ja õiguslikult siduva kokkuleppe sõlmimise 2012. aasta järgseks ajaks, tuginedes Kyoto protokollile rahvusvaheliste eeskirjade põhisele süsteemile kooskõlas 2 °C eesmärgiga ning ülemaailmsete ja riikide kasvuhoonegaaside heitkoguste kõrgeima tasemeni jõudmisega niipea kui võimalik;
2. kutsub kogu maailma riigipäid ja valitsusjuhte üles andma läbirääkimistel tõelist poliitilist eeskujut ja näitama üles tahet ning omistama sellele küsimusele kõrgeimat prioriteeti;
3. nõuab tungivalt, et EL kinnitaks avalikult ja sõnaselgelt oma tugevat pühendumist Kyoto protokollile ja võtaks kõik vajalikud meetmed, et hoida ära vahe Kyoto protokollile kohustuste perioodide vahel; kutsub ELi seetõttu üles kuulutama enne Durbanis konverentsi avalikult, et ta on valmis Kyoto protokollile teise kohustuste perioodiga jätkama, ning määratlema lisaks konkreetseid sammud, et ületada nn gigatonni lõhe, s.t erinevus eesmärkide praeguse taseme ja selle taseme vahel, mida on vaja, et hoida globaalne soojenemine alla 2 °C; kutsub ELi üles tagama, et see lõhe selgitatakse Durbanis välja ja määratakse kindlaks selle suurus, ning nõudma meetmeid lõhe ületamiseks;
4. tunnistab siiski, et selleks, et tagada 2012. aasta järgseks ajaks rahvusvaheline, õiglane, ambitsioonikas ja õiguslikult siduv kokkulepe, mis täidaks 2 °C eesmärgi, on konventsiooni suunal vaja samasugust edu; toonitab sellega seoses (subglobaalsete) liitude tähtsust kõige edumeelsemate riikidega kui vahendit, mis annaks läbirääkimiste protsessile täiendava tõuke; nõuab, et COP lepiks kokku ajaliselt piiratud mandaadis, et tagada konventsioonil põhinev õiguslikult siduv kokkulepe, mis tuleks ellu viia niipea kui võimalik ja hiljemalt aastaks 2015; tuletab sellega seoses meelde, et tööstusriigid peavad vähendama 2020. aastaks oma heitkoguseid 25–40% alla 1990. aasta tasemetel, samal ajal kui arenguriigid rühmana peaksid saavutama 2020. aastaks märkimisväärse kõrvalekalde (umbes 15–30%) praegu prognoositud heitkoguste suurenemise määrast allapoole;
5. nõuab tungivalt, et kõik rahvusvahelised partnerid kaotaksid nn gigatonni lõhe, mis eksisteerib teaduslike andmete ja osaliste praeguste kohustuste vahel, võtaksid endale ühise, kuid erineva vastutuse põhimõttel Kopenhaageni kokkuleppes sisalduvatest ambitsioonikamad heitkoguste vähendamise kohustused ja meetmed ning tegeleksid rahvusvahelise lennunduse ja meretranspordi heitkoguste ja fluorosüsivesinikega, et tagada kooskõla 2 °C eesmärgiga; märgib, et üksikasjalik osaliste teavitamine sellest, milleni meid viivad praegused kohustused ja mida on veel vaja teha, on oluline samm osaliste teadlikkuse tõstmise ja kõrgemate kohustuste tagamise suunas;
6. rõhutab, et Durbanis konverentsil on oluline saavutada edu Cancúni kokkulepete edasise rakendamise, ülemaailmse heitkoguste kõrgeima taseme aja kindlaksmääramise ning 2050. aastaks ülemaailmse heitkoguste vähendamise eesmärgi kehtestamise osas ning määratleda selge tee 2050. aasta suunas, sh vahepealsed ülemaailmsed heitkoguste vähendamise eesmärgid, ning jõuda kokkuleppele poliitikavahendites eesmärkide saavutamise tagamiseks, samuti käsitleda küsimust, missuguses vormis võtavad edaspidi kohustusi nii arenenud kui ka arenguriigid; kordab, et valitsustevahelise kliimamuutuste rühma esitatud teaduslike tõendite alusel eeldab 2 °C eesmärk seda, et maailma kasvuhoonegaaside heitkogused saavutavad kõrgeima taseme hiljemalt 2015. aastaks ning

2050. aastaks vähendatakse neid vähemalt 50% võrra võrreldes 1990. aastaga ja et nende vähenemine jätkub ka pärast seda;

7. nõuab, et Durbani konverentsil määrataks kindlaks protsess, mille abil hinnata kõrgeima taseme aastal ja 2050. aasta vähendamise eesmärgil ning 2 °C eesmärgil põhinevate heitkoguste vähendamise kohustuste adekvaatsust;
8. tervitab 2050. aastaks konkurentsivõimelisele vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku tegevuskava, milles seatakse pikaajalised eesmärgid, kinnitades veel kord ELi eesmärki vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2050. aastaks 80–95%, et hoida kliimamuutus alla 2 °C; võtab teadmiseks järelduse, et 2050. aastani tuleb 80% vähenemisest saavutada ELi-siseselt ja et lineaarne vähendamine on majanduslikult mõttekas;
9. kordab veel kord, et kumulatiivsed heitkogused on kliimasüsteemi jaoks otsustavad; märgib, et isegi kui 2050. aasta eesmärgid peaks komisjoni kavas sätestatud viisil saavutatama, siis ülemaailmsele 2 °C eesmärgile vastavas kasvuhoonegaaside heitkoguste tasemes ületaks EL heitkoguste tekitamises ühe inimese kohta lubatud määra ikkagi kahekordselt, ning et heitkoguste vähendamisega viivitamine suurendab kumulatiivset osa oluliselt;
10. tervitab komisjoni viimaseid teatisi ja analüüse selle kohta, kuidas saavutada kliimakaitsealane eesmärk 30%; toetab väljendatud seisukohta, et vaatamata rahvusvaheliste läbirääkimiste tulemustele on ELi enda huvides püüelda kasvuhoonegaaside vähendamise poole rohkem kui 20% võrra, sest see loob samal ajal keskkonnahoidlikke töökohti ning edendab majanduskasvu ja julgeolekut;
11. omades realistlikke ootusi COP 17 tõenäoliste tulemuste suhtes, kutsub ELi ja liikmesriike üles sõlmima võimalikult palju osalisi kokkuleppeid, nt teaduse, tehnosiirde ja LULUCFi valdkonnas, et säilitada läbirääkimistes üldine edasimineku ja luua selle kaudu kindlustunne edaspidise kliimamuutusealase poliitika ja läbirääkimiste suhtes;
12. palub ELil ja selle liikmesriikidel töötada välja nn kliimaõigluse põhimõtte; toonitab, et kui EL kliimamuutuse vastu ei võitle, sünnib palju ebaõiglust, sest kõige enam kannatavad just vaesed inimesed vaestes riikides;
13. tuletab meelde, et vaesed riigid on kliimamuutuse tagajärgede suhtes kõige haavatavamad ja nende suutlikkus kliimamuutusega kohaneda on kõige väiksem;
14. juhib tähelepanu sellele, et kliimamuutusele reageerimisel on mõju soolisele võrdõiguslikkusele kõigil tasanditel, ning selleks, et tagada lahendused, kus võidavad kõik osapooled, ja vältida ebaõigluse süvendamist, tuleks soolised lähtekohad lülitada kliimapoliitikasse vastavalt ülemaailmsetele soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kokkulepetele ja konventsioonile naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta;

ELi strateegia

15. rõhutab, et Durbani konverentsi eel peavad kõik ELi institutsioonid ELi

kliimadiplomaatiat laiendama ja tulemuslikumaks muutma (eeskätt ELi–Aafrika suhetes) ning püüdma esitada selgema tervikpildi ELi kliimapoliitikast, andma uut hoogu rahvusvahelistele kliimaläbirääkimistele ja julgustama partnereid kogu maailmas võtma siduvaid kohustusi heitkoguste vähendamiseks ning kohaseid meetmeid kliimamuutuse leevendamiseks ja sellega kohanemiseks, eriti seoses ELi ettepanekuga kaotada CO₂-heide täielikult aastaks 2050;

16. palub, et Euroopa Liit haaraks juhtrolli ja toetaks kaugeleulatuvat ELi kliimapoliitikat, mis vähendab kliimamuutust, et näidata sellise poliitika eeliseid ning julgustada teisi riike eeskuju järgima;
17. rõhutab sellega seoses, kui oluline on, et Euroopa Liit kui üks peamisi tegutsejaid räägiks kaugeleulatuva rahvusvahelise kokkuleppe poole püüdlisel ühel häälel ning oleks COP 17 läbirääkimistel ambitsioonikas ja üksmeelne;
18. rõhutab Euroopa Liidu ainulaadset positsiooni riigiülese üksusena, mis on – oma töömeetodite tulemuslikumaks muutmiseks – liikunud ühehäälselt otsuste tegemiselt kvalifitseeritud häälteenamusega otsuste tegemisele, mis võib tulevikus olla edasiviivaks lahenduseks ka ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni jaoks;
19. rõhutab, et selleks, et anda edasistele läbirääkimistele uus tõuge ja neid võimendada, tuleb täiendavalt rõhutada suhtumist, et kliimamuutuse vastu võitlemine võib pakkuda ka majanduslikke võimalusi ja sillutada teed ressursitõhusama ühiskonna suunas üldiselt;
20. on arvamusel, et suutlikkuse suurendamine – mitte ainult tehnosiirde osas, vaid ka üldiselt – on eluliselt tähtis ja nõuab terviklikku lähenemisviisi ning sujuvat institutsionaalset ülesehitust, mis ergutab koostoimeid ja kooskõlastamist;
21. rõhutab, kui tähtis on soolise võrdõiguslikkuse järjekindel valdkonnaülese küsimusena lõimimine kliimafondi juhtimisstruktuuri ja tegevussuunistesse;
22. juhib tähelepanu sellele, et kõigis rahastamise faasides ja tahkudes on väga tähtis sooliselt tasakaalustatud osalemine otsuste tegemises; palub, et EL püüdleks naiste vähemalt 40%-lise esindatuse poole kõigis asjaomastes organites;
23. toonitab, et kui EL ei soovi jätkata Kyoto protokolliga teise kohustuste perioodiga, siis saadaks see arenguriikidele väga negatiivse sõnumi;

Cancúni kokkulepete edasiarendamine Durbani konverentsil

24. tunneb heameelt, et COP 16 konverentsil 2010. aastal saavutati edukalt Cancúni kokkulepped, kus tunnistati, et kliimamuutus on pakiline ja ülemaailmne probleem, ning seati eesmärgid ja kehtestati viisid selle probleemiga tegelemiseks, taastades samal ajal usu ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni protsessi kui vahendisse, mille abil leida kliimamuutusele ülemaailmne lahendus; palub kõigil osalejatel säilitada Cancúni kõneluste positiivne õhkkond ja loodab, et Durbani konverentsil saavutatakse edasimineku eeskirjade põhise mitmepoolse kliimarežiimi jätkamise ja tugevdamise osas;
25. tuletab eriti meelde 2 °C eesmärgi tunnistamist Cancúni kokkulepetes (sh tunnistamist, et

esimese läbivaatamise kontekstis tuleks kaaluda pikaajalise ülemaailmse eesmärgi tugevdamist parimate kasutadaolevate teaduslike andmete alusel, arvestades ülemaailmset keskmise temperatuuri tõusu 1.5 °C) ja protsessi loomist ülemaailmse heitkoguste kõrgeima taseme aja kindlaksmääramiseks, 2050. aastaks ülemaailmse heitkoguste vähendamise eesmärgi kehtestamiseks ning poliitiliste meetmete kehtestamiseks, et tagada seatud eesmärkide saavutamine;

26. palub osalistel kasutada Durbanis konverentsi selleks, et panna toimima vajalikud kokkulepitud mehhanismid, nagu Roheline Kliimafond ja kohandamiskomitee, keskenduda tehnoloogiamehhanismi arendamisele (sh kliimatehnoloogia keskus ja võrgustik) ja registri loomisele, et panna kirja rahvusvahelist abi taotlevat arenguriikide võetud kliimamuutuse leevendamise meetmed, ning käsitleda allesjäänud põhiküsimusi ja saavutada edasimineku tulevase, 2012. aasta järgse raamistiku õigusliku vormi küsimuses, kaasa arvatud ajakavas selle raamistiku osas kokkuleppe saavutamiseks;
27. rõhutab, et Durbanis konverentsil tuleb teha täiendavaid jõupingutusi kohustuste ja meetmete läbipaistvussätete väljaarendamiseks ning leppida nende osas kokku konkreetses töökavas, mis hõlmaks mõõtmise, aruandluse ja kontrolli süsteeme;
28. rõhutab, et valdkondlikes ja mitteturupõhistes käsitustes on siiani puudujääke, ning rõhutab, et eriti on vaja tegeleda fluorosüivesinike tootmise ja kasutamise küsimusega Montreali protokolliga kohaselt; märgib, et kliimat mõjutavate inimtekkeliste muude kui CO₂-heidete suhtes on vaja laiaulatuslikku rahvusvahelist lähenemisviisi, eriti kuna nende heitkoguste vähendamise kulud on väiksemad kui süsiniku valdkonnas kavandatavate vähendamise kulud, isegi kui võtta arvesse praegust süsiniku hindu; nõuab projektipõhiste mehhanismide (nagu puhta arengu mehhanism ja ühisrakendus) reformimist – vältides seejuures liigset seotust suure süsinikuheitega infrastruktuuriga paindlike mehhanismide ebakohase kasutamise tõttu, mis suurendaks CO₂-heidete kaotamise eesmärgi saavutamise üldkulusid – projektidele niisuguste rangete kvaliteedistandardite kehtestamisega, mis tagavad inimõiguste austamise ning heitkoguste usaldusväärse, kontrollitava ja tegeliku täiendava vähendamise, mis samuti toetab säästvat arengut arenguriikides; toetab lisaks komisjoni seisukohta, et tuleks leppida kokku sektoripõhised mehhanismid majanduslikult arenenumate arenguriikide jaoks 2012. aasta järgseks ajaks, samas kui kõrgekvaliteediline puhta arengu mehhanism peaks jääma kättesaadavaks vähim arenenud riikidele; nõuab, et iga uue rahvusvahelise sektoripõhise tasandusühikute mehhanismi puhul oleks tagatud keskkonnaalane terviklikkus ja selle kasu kliimale oleks tavapärase tegevusega võrreldes üle 15–30%;
29. nõuab, et I lisa heitkoguste vähendamise eesmärkide keskkonnaalane tulemuslikkus oleks juhtpõhimõtteks, millest EL lähtub seoses rahvusvaheliste raamatupidamiseeskirjadega metsa majandamise valdkonnas, paindlike mehhanismidega ja Kyoto protokolliga esimese kohustuste perioodi ajal varuga täidetud eesmärkide ülekandmisega 2012. aasta järgsetesse eesmärkidesse;
30. mõnab, et oluline on ennetav kohanemine kliimamuutuse vältimatute tagajärgedega, eelkõige nendes maailma piirkondades, mida muutuv kliima kõige rohkem mõjutab, ning eriti kõige ebasoodsamas olukorras olevate ühiskonnarühmade kaitse; nõuab seetõttu, et Durbanis sõlmitaks kokkulepe, mis hõlmab tugevaid poliitilisi ja finantskohustusi, et

abistada kõnealuseid arenguriike suutlikkuse suurendamisel;

Rahastamine

31. tuletab meelde, et arenenud riigid on kohustunud ajavahemikus 2010–2012 andma avalikest ja eraallikatest saadavaid uusi ja lisaressursse kogusummas vähemalt 30 miljardit USA dollarit ja kuni 2020. aastani 100 miljardit USA dollarit aastas ning pöörama erilist tähelepanu ebasoodsamas olukorras olevatele ja vähim arenenud riikidele; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pidama kinni võetud kohustustest ja tagama, et kliimamuutusega kohanemiseks ja selle leevendamiseks määratud vahendid lisanduksid ametliku arenguabi 0,7% sihteesmärgile, ning täpsustama, millise osa kohustustest moodustab riiklik rahastamine; rõhutab lisaks, et selle eesmärgi täitmiseks on vaja kasutusele võtta kõikidest võimalikest allikatest pärit siseriiklikud ja rahvusvahelised vahendid ning määrata kindlaks meetmed heitkoguste täiendavaks vähendamiseks ajavahemikul 2013–2020; lisaks palub, et osaliste konverents määratleks kliima rahastamise raamistiku vaheperioodil 2013–2020; rõhutab lisaks vajadust, et selline rahastamine rajaneks ausatel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel eeskirjadel, mis on seotud suutlikkuse tõhusa arendamise, keskkonnaga seotud kaupade, teenuste ja investeeringute tariifsete ja mittetariifsete tõkete vähendamise, vähese CO₂-heittega taristute konkreetse toetamise ning selgelt sõnastatud ja usaldusväärsete eeskirjadega;
32. rõhutab, et vaja on mitmeid erinevaid allikaid, ja kutsub osalisi üles otsima edasisi pikaajalise rahastamise allikaid, mis tagaksid vajalikud uued, täiendavad, piisavad ja prognoositavad rahavood;
33. palub, et EL ja liikmesriigid tagaksid kõikehõlmava ja läbipaistva aruandluse kiire rahastamise rakendamise üle ning kliimamuutuse leevendamise ja sellega kohanemise meetmete rakendamiseks vajaliku toetuse õigeaegse andmise arenguriikidele, ning rõhutab vajadust vältida 2012. aasta järel (kui lõpeb kiire rahastamise periood) lünka rahastamises ja töötada selle nimel, et leida viis kliima rahastamise suurendamiseks aastatel 2013–2020;
34. rõhutab, kui tähtis on usaldusväärne statistika heitkoguste kohta koos võrreldavate andmete ja korrapäraste hindamisaruannetega;
35. nõuab, et Durbani konverents astuks konkreetseid samme Cancúni kokkulepete rakendamiseks pikaajalise rahastamise osas, sealhulgas rahastusallikate ja kiire rahastamise suurendamise teel alates 2013. aastast; nõuab sellega seoses uuenduslike rahastamisallikate kasutamist ja finantstehingumaksu kehtestamist rahvusvahelisel tasandil ning tulude kasutamist eelkõige kliimameetmete toetamiseks arenguriikides vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel seatud eesmärkidele;
36. kutsub osapooli üles viima Rohelist Kliimafondi Durbani konverentsil täielikku töövalmidusse ja arendama seda nii, et oleks tagatud uue fondi suutlikkus toetada üleminekut vähese CO₂-heitega ja kliimamuutusele vastupidavale arengule arenguriikides;
37. kutsub osaliste konverentsi täpsustama nn uue ja täiendava põhimõtte määratlust;
38. kutsub ELi üles määratlema ja looma eraldi eelarverida kliima rahastamiseks, et tagada, et

kliima rahastamine on tõepoolest uus ja täiendav;

39. tuletab meelde, et ELi ühine panus arenguriikide kliimamuutuse leevendamise meetmete ja kliimamuutusega kohanemise vajaduste heaks peaks olema aastani 2020 vähemalt 30 miljardit eurot aastas, ning see summa võib suureneda, kui saadakse uusi teadmisi kliimamuutuse tõsiduse ja selle maksumuse ulatuse kohta;
40. rõhutab prognoositavuse ja järjepidevuse tähtsust kliima rahastamise juures; nõuab täielikku läbipaistvust ja kohaseid meetmeid, et suurendada kliima rahastamist 2013. ja 2020. aasta vahel; nõuab sellega seoses kahekordse raamatupidamise lõpetamist;
41. nõuab tungivalt, et komisjon sõnastaks niipea kui võimalik korra ja vahendid, mis edendaksid ja lihtsustaksid erasektori kaasamist arenguriikide rahastamisse;
42. kutsub komisjoni üles tagama, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames sõlmitud intellektuaalomandi õiguste kaitset käsitlevaid rahvusvahelisi kokkuleppeid, mis on peamine vahend erasektori kaasamiseks uue tehnoloogia kasutuselevõtmisel, ei seataks kahtluse alla;
43. tuletab meelde, et kuigi kliimameetmeteks ette nähtud rahavood arenguriikidesse kasvavad, moodustavad need praegu ainult murdosa (alla 5%) summast, mida arenguriigid hinnangute kohaselt mitme aastakümne jooksul vajaksid;
44. rõhutab, et Durbani konverentsil on vaja kokku leppida ühtne kliimamuutuse alane rahastamissüsteem, eelkõige et pärast 2012. aastat ei tekiks rahastamises lünka; rõhutab sellega seoses, et vaja on nii uusi rahastamisallikaid (nt finantstehingumaks, eriarveldusühikud, lennundus- ja laevandusmaksud jne) kui ka tõhusaid abi kohaletoimetamise mehhanisme;
45. kutsub looma kohustuste täitmise tagamise mehhanismi, et tagada kasvuhoonegaaside vähendamise, rahastamise, tehnoloogia ja suutlikkuse suurendamisega seoses võetud kohustuste tulemuslikum täitmine;
46. palub rahastajariike täita oma kohustus ja kanda üle summad Ülemaailmsesse Keskkonnanfondi, pöörates seejuures endiselt esmatähelepanu Aafrika riikidele ning eraldades rahalised vahendid vastavalt riikide vajadustele ja prioriteetidele;
47. kutsub komisjoni ja ELi liikmesriike üles looma tihedamaid seoseid aastatuhande arengueesmärkide ja kliimamuutuse vahel ning integreerima kliimamuutuse tagajärjed ja nendega kohanemine aastatuhande arengueesmärkide saavutamise seotud projektidesse ja programmidesse ning kõikidesse vaesuse vähendamise ja arengupoliitika laiematesse strateegiatesse; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon parandaks oma finantsaruandlussüsteemi, et lihtsustada ELi kliimavaldkonna kohustuste finantsanalüüsi ja kiirendada kliimaküsimuste integreerimist arengupoliitikasse;
48. tuletab meelde, et avaliku sektori vahenditest rahastamine on otsustavalt tähtis, et aidata kõige ebasoodsamas olukorras olevatel kogukondadel kliimamuutusega kohaneda ning vaestel riikidel vastu võtta jätkusuutliku arengu strateegia; rõhutab ka, et komisjon ja liikmesriikide valitsused peavad tagama, et kõnealune rahastamine täiendab olemasolevat

abi vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni artikli 4 lõikele 3; palub komisjonil määratleda kooskõlas 2007. aasta detsembri Bali tegevuskavaga kliimameetmete täiendava rahastamise kriteeriumid, mis oleksid mõõdetavad, aruandlusega hõlmatud ja kontrollitavad;

49. tuletab meelde, et põhimõtte, mille kohaselt saastaja maksab, peaks aitama positiivse tagajärjena saavutada saaste vähenemise, kuid arenguriikides on selle põhimõtte rakendamine raskendatud; nõuab seetõttu, et arenguriikidele ette nähtud kliimameetmete rahastamisvahendeid kasutataks selle probleemi üksikasjalikumaks käsitlemiseks;
50. palub Maailmapangal tagada, et pangaportfell oleks kliimamuutusega kohandatud;
51. rõhutab, et tuleb garanteerida sooline tasakaal kõikides kliima rahastamise üle otsuseid tegevates organites, sh Rohelise Kliimafondi nõukogus ja võimalikes üksikute rahastatismehhanismide allnõukogudes; toonitab, et kodanikuühiskonna liikmetele, sh soolist võrdõiguslikkust edendavate organisatsioonide ja naisühenduste esindajatele tuleb anda võimalused aktiivseks osaluseks Rohelise Kliimafondi nõukogus ja selle kõikides allnõukogudes;
52. juhib tähelepanu sellele, et soolist ebavõrdsust juurdepääsul ressurssidele, sh krediidile, teabeleviteenustele, teabele ja tehnoloogiale, tuleb kliimamuutuse leevendamise meetmete väljatöötamisel arvesse võtta; toonitab, et kohanemismeetmed peaksid korrapäraselt ja tõhusalt käsitlema kliimamuutuse soospetsiifilisi mõjusid energia, vee, toiduga kindlustatuse, põllumajanduse ja kalanduse, bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemiteenuste, tervishoiu, tööstuse, inimasustuse, katastroofide ohjamise ning konfliktide ja julgeoleku valdkonnas;

Üleminek säästvale majandusele ja tööstusele

53. toonitab, et mitmed riigid liiguvad kiiresti uue rohelise majanduse poole mitmel põhjusel, mille hulka kuuluvad kliima kaitsmine, ressursside nappus ja ressursitõhusus, energiapuudus, innovatsioon ja konkurentsivõime; toob näiteks säästvale energiale üleminekule pühendatud investeerimisprogrammide suurusjärgu sellistes riikides nagu USA, Hiina ja Lõuna-Korea; kutsub komisjoni üles analüüsima kõnealuseid programme, sh nende eesmärkide ulatust, ja hindama riski, et EL kaotab liidripositsiooni;
54. tervitab kõnealuseid rahvusvahelisi samme ja kordab, et rahvusvaheliselt kooskõlastatud meetmed aitavad tegeleda asjaomaste sektorite, eelkõige energiamahukate sektorite kasvuhoonegaaside heite ülekandumise probleemiga; nõuab kokkulepet rohkesti süsinikuheidet tekitavatele tööstusharudele võrdsete võimaluste tagamiseks rahvusvahelisel tasandil;
55. väljendab muret selle üle, et rahandus- ja eelarvekriis, mis puudutab enamikku arenenud majandusega riike, on vähendanud valitsuste tähelepanu rahvusvahelistele kliimaalastele läbirääkimistele Durbanis; leiab, et ELi jõupingutused oma majanduse ümberkujundamiseks ei tohi peatuda, nt seetõttu, et vältida töökohtade, eriti roheliste töökohtade leket, ja et EL peab veenma oma partnereid üle maailma, sh Hiinat ja USA-d, et heitkoguste vähendamine on võimalik ilma konkurentsivõimet ja töökohti kaotamata, eriti kui seda teha kollektiivselt;

56. rõhutab vajadust töötada kiiresti välja ja viia ellu terviklik tooraine- ja ressursistrateegia, mis hõlmab ressursitõhusust nii arenenud kui ka arenguriikide kõigis majandussektorites, et saavutada pikaajaline jätkusuutlik majanduskasv, ning kutsub ELi ja selle liikmesriike olema selles osas juhtivaks eeskujuks; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles toetama arenguriike nii riiklikul kui ka kohalikul tasandil ja tegema selleks kättesaadavaks säästva kaevandamise, suurema ressursitõhususe ning korduvkasutuse ja ringlussevõtu alased erialateadmised;
57. leiab, et valdkondlikud lähenemisviisid koos kogu majandust hõlmavate piirmääradega tööstusriikides võivad aidata ühitada kliimameetmeid konkurentsivõime ja majanduskasvuga; rõhutab seda, kui tähtis on võtta vastu terviklik, horisontaalne, valdkondlik tööstusheidete käsitus, sest see annab lisandväärtuse rahvusvahelistele läbirääkimistele ja Euroopa CO₂ eesmärkide saavutamisele; väljendab lootust, et kõnealune käsitus võiks ühtlasi olla 2012. aasta järgse rahvusvahelise kliimameetmete raamistiku osaks;
58. rõhutab puhta arengu mehhanismi rolli Euroopa tööstuse heitkoguste vähendamisel ja tehnosiirde kiirendamisel; tuletab meelde, et puhta arengu mehhanismi tuleb reformida, et oleks tagatud projektide range kvaliteet, et garanteerida kõnealuste projektide kõrge tase koos heitkoguste usaldusväärse, kontrollitava ja tegeliku täiendava vähendamisega, mis ühtlasi toetab jätkusuutlikku arengut neis riikides; leiab, et tulevikus peaks puhta arengu mehhanism piirduma vähim arenenud riikidega;
59. kordab, et ülemaailmne CO₂-turg oleks kindel alus nii heitkoguste märkimisväärseks vähendamiseks kui ka võrdsete tingimuste loomiseks tööstuse jaoks; kutsub ELi ja tema partnereid üles selgitama lähiajal välja, milline oleks kõige tõhusam viis tugevdada sidemeid ELi heitkogustega kauplemise süsteemi ja muude kauplemissüsteemide vahel, et on luua ülemaailmne CO₂-turg, nii et tagataks mitmekesisemad heitkoguste vähendamise viisid, turu suurenemine ja turu likviidsuse kasv, läbipaistvus ja kokkuvõttes ressursside tõhusam jaotumine;

Teadusuuringud ja tehnoloogia

60. väljendab heameelt kokkuleppe üle, millele jõuti Cancúnis Cancúni kohanemisraamistiku suhtes, et tõhustada kliimamuutusega kohanemise meetmeid, ning tehnoloogiamehhanismi suhtes, mis hõlmab ka tehnoloogia täitevkomitee ja kliimatehnoloogia keskuse ja võrgustiku loomist, et tõhustada tehnoloogia arengut ja tehnosiiret ning luua õige tasakaal kliimamuutusega kohanemise ja selle leevendamise ning intellektuaalomandi õiguste vahel, et panna see vahend täiel määral toimima;
61. rõhutab, et läbimurdeliste tehnoloogiate arendamine ja rakendamine on võti kliimamuutusega võitlemiseks ja samas ELi partnerite veenmiseks kogu maailmas, et heitkoguste vähendamine on võimalik ilma konkurentsivõimet ja töökohti kaotamata; nõuab rahvusvahelist kohustust suurendada teadus- ja arendustegevuse investeringuid läbimurdelistesse tehnoloogiatesse asjakohastes sektorites; peab loomulikuks, et Euroopa peaks olema juhtivaks eeskujuks ja suurendama märkimisväärselt kulutusi, mis on pühendatud kliimasõbralike ja energiatõhusate tööstuslike ja energeetikatehnoloogiate alasele teadustööle, ja et Euroopa peaks arendama selles valdkonnas tihedat teadusalast koostööd rahvusvaheliste partneritega, nagu BRIC-riigid ja Ameerika Ühendriigid;

62. leiab, et innovatsioon on ülemaailmse soojenemise alla 2 °C hoidmise võti, ja märgib, et innovatsiooni ergutamiseks on mitmeid teid; kutsub komisjoni üles hindama eri mehhanisme, et premeerida eesrindlikke ettevõtteid, mis erinevad teistest oma suutlikkuse poolest innovatsiooni kannustada ning tehnoloogiaid ülemaailmselt üle kanda ja rakendada;
63. toonitab Euroopa ja vähim arenenud riikide vahelise koostöö tihendamise tähtsust; kutsub seetõttu komisjoni üles esitama varakult enne Durbani konverentsi ideid alternatiivsete energiaallikate alaste ühisprogrammide ja selle kohta, kuidas EL saaks ergutada arenenud ja arenguriikide koostööd erinevates tööstussektorites, pöörates erilist tähelepanu Aafrikale;
64. nõuab tungivalt institutsioonilise raamistiku loomist tehnoloogiaarenduse ja tehnosiirde kõigi aspektide haldamiseks ja eritählepanu pööramist asjakohasele tehnoloogiale, mis on välja arendatud sihtkogukonna keskkonnaalaseid, eetilisi, kultuurilisi, sotsiaalseid, poliitilisi ja majanduslikke aspekte arvesse võttes; nõuab, et loodaks patentide ühiskasutusi, mis võimaldaksid eri patendiomanikel, nagu ettevõtted, ülikoolid või uurimisinstituudid, patente tootmise või täiendavate teadusuuringute eesmärgil omavahel jagada; nõuab, et tunnustataks arenguriikide õigust kasutada täielikult intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (TRIPS) soodustussätteid;
65. märgib, et taastuvenergiad on paljudes arenguriikides tohtu potentsiaal; kutsub ELi ja liikmesriike üles toetama taastuvenergiaprojekte arenguriikides ja tegema neile kättesaadavaks tehnoloogia, ekspertteadmised ja investeeringud;
66. on seisukohal, et probleemi asjakohaseks kajastamiseks on vaja uurida kliimamuutusest tingitud rännet;

Energia, energiatõhusus ja ressursitõhusus

67. avaldab kahetsust selle üle, et ELis ja rahvusvaheliselt ei tegeleta piisaval määral energia säästmise potentsiaaliga; toonitab, et energia säästmine võimaldab töökohtade loomist, majanduslikku säästmist ja energiajulgeolekut, konkurentsivõime tugevdamist ning heitkoguste vähendamist; kutsub ELi üles pöörama rahvusvahelistel läbirääkimistel rohkem tähelepanu energia säästmisele, seda nii tehnosiirde, arenguriikide arengukavade kui ka finantsabi arutamisel;
68. leiab, et kliimaläbirääkimistel on äärmiselt tähtis see, et tööstusriigid täidaksid oma Kopenhaagenis ja Cancúnis võetud rahastamiskohustused; nõuab Pittsburghi G 20 eesmärgi kiiret ja rahvusvaheliselt koordineeritud rakendamist, et järk-järgult keskpika ajavahemiku jooksul kaotada ebaefektiivsed fossiilsete kütuste subiidiumid, sest see näitaks olulist panust kliimakaitsele ja oleks eriti asjakohane praeguses mitme riigi avaliku sektori puudujäägi kontekstis;
69. juhib tähelepanu sellele, et üle maailma puudub hinnanguliselt kahel miljardil inimesel jätkuvalt juurdepääs säästvatele ja taskukohasele energiale; rõhutab, et energiaostuvõimetuse probleemiga tuleb tegeleda koos kliimapoliitika eesmärkidega; märgib, et on olemas energiatehnoloogiad, milles on arvesse võetud nii ülemaailmset keskkonnakaitset kui ka kohalikke arenguvajadusi;

70. leiab, et Euroopa peaks toetama Lõuna-Aafrika jõupingutusi leida partnereid ja rahastamist investeeringuteks taastuvasse energiasse ja rohelistesse tehnoloogiatesse;

Maakasutus, maakasutuse muutus ja metsandus (LULUCF)

71. nõuab, et Durbanis sõlmitaks kokkulepe maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse (LULUCF) rangete eeskirjade kohta, mis tugevdaks I lisa osaliste eesmärgikindlust ning aitaks vähendada metsandusest ja maakasutusest põhjustatud heitkoguseid, näeks ette, et I lisa osalised peaksid arvestust LULUCFist tulenevate heitkoguste suurenemise üle, ning oleks kooskõlas osaliste kohustusega kaitsta ja edendada kasvuhoonegaaside neeldajaid ja reservuaare, et selle sektori panus heitkoguste vähendamisse oleks keskkonna-alaselt terviklik; nõuab seetõttu, et määrataks kindlaks meetmed, mille abil oleks võimalik arvestada raietoodete süsinikusidumise määra;

72. leiab, et LULUCFi aruandlus tuleb siduda fikseeritud varasema võrdlusaasta/-perioodiga ja kohaldada seda kõigi Kyoto protokolliga ja konventsiooni valdkondade puhul;

73. nõuab sellega seoses, et metsamajandusest põhjustatud heitkogused (kõrvaldamine ja heited) lisataks kohustuslikult I lisa osaliste 2012. aasta järgsesse LULUCFi heitkoguste vähendamise kohustustesse;

74. kutsub komisjoni, liikmesriike ja kõiki osalisi töötama teaduse ja tehnika küsimustes nõustavas organis ja muudes rahvusvahelistes foorumites selle nimel, et luua bioomi põhjal ÜRO uus metsade määratlus, mis peegeldaks laiaulatuslikke erinevusi bioloogilises mitmekesisuses ja eri bioomide süsinikuväärtustes ning teeks samas selgelt vahet kohalike metsade ja nende vahel, milles domineerivad metsa monokultuurid ja võõrliigid;

75. tunneb muret ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni vastavas aruandluses kasutatava oletuse pärast, nagu oleks energia eesmärkidel kasutatav biomass CO₂-neutraalne; nõuab uute ja rangemate raamatupidamiseeskirjade loomist, mis näitaksid bioenergia tõelist potentsiaali kasvuhoonegaaside vähendamisel;

76. ergutab looma fondi, mille vahenditest saaks tunnustada või stimuleerida heitkoguste vähendamist säästvate maamajandamisviisidega, nagu metsakaitse, metsa säästev majandamine, raadamisest hoidumine, metsastamine ja säästev põllumajandus;

77. tuletab meelde, et raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tingitud heitkoguste vähendamiseks on vaja loobuda metsa süsinikuvoogude kvantifitseerimise kitsast käsitusest ja võtta omaks laiem lähenemisviis, mis sisaldab metsade hävitamist ajendavate otsuste ja kaudsete tegurite kindlakstegemist ning põhineb vabatahtliku partnerluslepingu omaga sarnasel konsultatsiooniprotsessil;

Raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamine

78. tunnistab vajadust regulatsioonikindluse järele pikaajalises REDD+ rahastamise mehhanismis; nõuab tungivalt, et osaliste konverents määratleks mehhanismi, mille abil mobiliseerida REDD+ jaoks edasist rahastamist nii avalikest kui ka eraallikatest;

79. juhib tähelepanu asjaolule, et COP 17 konverentsil tuleb võtta täiendavaid meetmeid

REDD+ (metsade hävitamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamine) rakendamiseks ja tegeleda võimalike puudujääkidega selles valdkonnas, eriti seoses pikaajalise rahastamise ning jõuliste ja läbipaistvate metsaseiresüsteemidega ning eelkõige tõhusa arupidamise osas osalistega, põlismaiste ja kohalike kogukondadega;

80. rõhutab, et REDD+ mehhanismi ülesehitus peaks lisaks kliimamuutuse leevendamisele tagama märkimisväärsed hüved bioloogilise mitmekesisuse ja eluliselt tähtsate ökosüsteemide teenuste jaoks ning aitama kaasa metsadest sõltuvate inimeste, eelkõige põliselanike ja kohalike kogukondade õiguste tugevdamisele ja elu parandamisele;
81. on seisukohal, et REDD rahastamismehhanism peaks põhinema tulemuskriteeriumidel, sealhulgas metsahalduse tulemuskriteeriumidel, ning võtma arvesse bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste Nagoyas toimunud 10. konverentsil kokku lepitud bioloogilise mitmekesisuse strateegiakava 2011 eesmärgi;
82. toonitab vajadust kiirendada avalikku rahastamist tulemuspõhiste REDD+ meetmetele ja premeerida metsade hävitamise vähendamist vastavalt riiklikele lähtealustele, et peatada hiljemalt 2020. aastaks troopiliste metsade hävitamine;
83. avaldab kahetsust selle üle, et REDD rahastamine põhineb metsade niivõrd laial määratlusel, et see võib hõlmata võõrliikide üheliigilisi istandusi; arvab, et niisugune määratlus võib (kahjuks motiveeritult) juhtida rahastamise kõrvale innovatsioonilt ning toetust hädasti vajavate vanade ja iidsete metsade kaitselt ja suunata selle hoopis uutele ärieesmärkidega istandustele;
84. palub ELil hoolitseda ka selle eest, et programm REDD+ sisaldaks kaitsemeetmeid, millega tagatakse metsades elavate inimeste õiguste austamine ja metsade hävimise tulemuslik peatamine; rõhutab eelkõige, et REDD+ ei tohi kahjustada FLEGT-tegevuskava (metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahaldus ja puidukaubandus) raames seni saavutatud edusamme, eriti seoses metsahalduse ning tavapärase valdusõiguse täpsustamise ja tunnustamisega;

Meretransport ja rahvusvaheline lennundus

85. väljendab rahulolu Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) hiljutiste edusammude üle kohustuslike energiatõhususe meetmete kehtestamisel rahvusvahelises laevanduses, kuid märgib, et seda tuleb pidada alles esimeseks sammuks; nõuab seepärast, et EL taotleks laevanduses kaugeleulatuvamaid heitkoguste vähendamise eesmärgi, et ergutada IMO edasisi edusamme vajalike meetmete võtmisel selleks, et kehtestada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel ülemaailmsed siduvad kohustused meretranspordi heitkoguste vähendamiseks;
86. soovib toonitada seda, et laevaliikluse suurenemise tõttu suurenevad heitkogused meretranspordist vaatamata kõnealustele meetmetele, sest need kehtivad ainult uute laevade puhul; on seetõttu arvamisel, et sellega seoses tuleb rõhutada alternatiivseid lähenemisviise (nt süsinikumaks, edasised tehnoloogiakesksed meetmed ka olemasolevate laevade puhul);
87. kutsub ELi üles tagama, et rahvusvahelises kokkuleppes võetaks täiel määral arvesse

lennunduse mõju ja sätestataks lennundusele siduvad heitkoguste vähendamise eesmärgid, ning õhutab kõiki osalejaid kindlustama, et eesmärged toetavad nende täitmise tagamise struktuurid; leiab, et selle küsimuse lahendamine on muutunud üha pakilisemaks, ja toetab lennunduse lisamist ELi heitkogustega kauplemise süsteemi;

88. tunnistab ühise, kuid diferentseeritud vastutuse põhimõtet ning pooldab rahvusvaheliste vahendite kasutuselevõttu seoses üldiste heitkoguste vähendamise eesmärkidega, et vähendada rahvusvahelise lennunduse ja meretranspordi mõju kliimale;

Euroopa Parlamendi delegatsioon

89. on veendunud, et ELi delegatsioonil on kliimamuutust käsitlevatel läbirääkimistel väga oluline roll, ning peab seetõttu vastuvõetamatuks, et Euroopa Parlamendi liikmed ei saanud eelmistel osaliste konverentsidel ELi kooskõlastuskoosolekutest osa võtta; eeldab, et vähemalt Euroopa Parlamendi delegatsiooni juhtidel võimaldataks osaleda Durbanis toimuvatel ELi kooskõlastuskoosolekutel;

90. märgib, et vastavalt komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel 2010. aasta novembris sõlmitud raamlepingule peab komisjon lihtsustama parlamendiliikmete osalemist vaatlejatena Euroopa Liidu delegatsioonides, mis peavad kõnelusi mitmepoolsete kokkulepete sõlmimiseks; tuletab meelde, et Lissaboni lepingu (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218) kohaselt peab parlament andma oma nõusoleku liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste lepingute sõlmimiseks;

91. tuletab meelde ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste kohustust ergutada võimalikult laia osalemist raamkonventsiooni protsessis, kaasa arvatud valitsusväliste organisatsioonide osalemist; nõuab, et COP 17 konverentsi läbirääkimistel osaleks ka Rahvusvaheline Põlisrahvaste Foorum, kuna niisugustele rahvastele avaldavad kliimamuutus ja sellega kohanemise mehhanismid eriti tugevat mõju;

*

* *

92. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile palvega levitada seda kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.